

Rhapsody

Van Janny van Rietschoten verschenen eerder:

Zeeën van Tijd (2013)   ISBN: 978-94-022-0256-4

Finisterre (2014)   ISBN: 978-94-021-1919-0

Colofon

Titel: Rhapsody

Auteur: Janny van Rietschoten

Omslagontwerp: Rick Dijs

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd zonder schriftelijke toestemming van de auteur

Voor de omslagfoto werd gebruik gemaakt van een foto van Rick Dijs.

Gepubliceerd bij Brave New Books

© 2016 Janny van Rietschoten

ISBN: 978-94-021-5434-4

Zeeland Zoutelande

Een zonnige zondagavond
het vliegverkeer wat men
niet ziet of hoort, trekt witte lijnen
in de helder hoge lucht
van onderaf gezien stelt het
niet veel voor misschien
maar vanuit 't toestel
tijdens de vlucht
is er bij helder weer
of door de gaten in de lucht
een kleurrijk miniatuur
van 'n fraaie lappendeken
in Dinkytoy formaat, van
autootjes en overig verkeer
te zien.

Noodzaak

Vlakbij het centrum met de
sfeervolle restaurants en winkeltjes,
konden we vanuit de achtertuin
van 't door ons gehuurde jaren 50 huis
via een speciale privé opgang
snel en gemakkelijk naar de zee
en klommen we via de trappen
2 maal 26 treden op en af naar de duinen
voor ons een hele klim, wij klaagden niet
want; zo kwam je uiteindelijk op 't strand
waar je in de vroege tijd kon struinen
maar zonnepommespray was toch echt geboden
want zelfs als men geen vis gevangen heeft
kreeg men toch de kleur van een kreeft.

Goed bekeken

De dame, met haar flamboyante
bruine rieten hoed, wist zonneklaar
dit ding dat stond haar deksels goed
ze trok een karretje met broodjes,
mokken en een koffiekkan en
bracht die over het nog natte strand
gezellig naar haar hengelende man
vanuit haar ooghoek, zag zij nog net
hoe ze door een vrolijk lachende
jonge vrouw, op de foto werd gezet.

Vissende vogels

Scholekster/ Visdief/ Stern/ Aalscholver
die aal en schol, lijken ver-(dwenen)
het loze vissertje, ondanks zijn geduld
ving geen aal of schol maar ach
wat rot, hij ving daar enkel bot
met lede ogen zag hij toe, hoe
visdiefjes met hun scherpe blik
zelfs zonder hengel te gebruiken
alsof ze die visjes konden ruiken
doken die loodrecht het water in
en kwamen meestal boven
met in de snavel een vis of
waterdiertje naar hun zin.

Moedeloos?

Een avond, nagenietend op ons bankje
met uitzicht op de zee en 't natte strand
alwaar een groepje wandelaars en verderop
een eenzaam vrouwtje stond, blijkbaar wat
besluiteloos, wel heel dicht aan de waterkant
dit duurde echt een hele poos
een enkele wandelaar keek bij 't passeren
een momentje schuin naar haar
was het daarom dat zij weer even
in beweging kwam en verderop opnieuw
'n plekje dicht bij de golven, als standplaats
nam? Nogmaals herhaalde zich dat ritueel
zodat ik dacht; was haar misschien
te kennen gegeven, dat zij niet lang meer had te
leven of kon ze gewoon 't leven niet meer aan

en bleef ze daarom zo weifelend bij
de steeds grijzer wordende golven staan
ik zei mijn man; hou haar niet tegen
laat haar gaan, want dit is wat zij blijkbaar
door een stil en onbekend verdriet
als enig mogelijke oplossing ziet
opnieuw liep zij verder, zodat ook wij haar
niet meer konden zien.

des ochtends ging een reddingsloep te water
een stille ambulance verscheen wat later
het leek een hele happening maar
't bleek uiteindelijk gewoon een oefening.

Zeeschuim

Aangespoeld te midden van
de klappers de schelpen, kwijtgeraakte
dobbers en ook draad van hengelaars
met pech. De vissen of krabben
namen blijkbaar wraak en weg is weg
het aas gehapt, de haakjes leeg
of bleven haken, zodat de visser er
weer nieuwe aan moest maken
en dat is menigmaal gedaan
zo kan het gaan....

wij hebben er heel wat afgeschuimd
net voor de kustlijn intensief werd opgeruimd
en namen nog wat zeeschuim mee als
herinnering aan een vroege ochtend aan de zee.

Voor de donder niet bang

Pinksterochtendschemer met hoge temperatuur
je hoefde je vervolgens niet af te vragen
wat er gebeurde in het nog nachtelijk uur
de bliksem was niet van de lucht
als kind was ik zeer zeker, snel
onder m'n dekentje gevlucht
nu luisterde ik in verwondering
hoe die donder als het ware
aan het stuiteren ging maar
mijn verbazing was echt groot
toen ik hoorde hoe tussen die donderslagen door
een zanglijster onbevreesd zijn liedje floot
of probeerde hij in 't donker buiten
zijn angst voor onweer weg te fluiten?
ook hoorde ik hoe hij antwoord kreeg
en 't stopte pas nadat de donder zweeg.